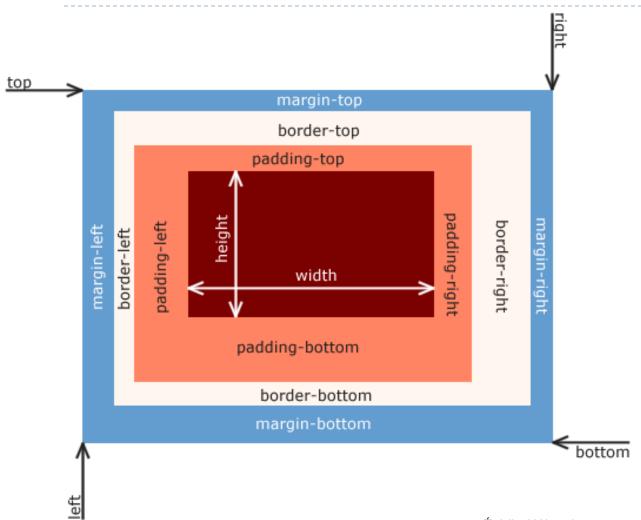




Model pudełkowy (CSS box model)



Do ustalania rozmiarów pudełka służą atrybuty width (szerokość) i height (wysokość). Określają one rozmiar zarezerwowany dla zawartości.

Obszar ten może mieć tło (background-color) i obramowanie (border).

Aby określić całkowity rozmiar zajmowany przez pudełko należy więc uwzględnić:

- ✓ marginesy wewnętrzne (padding),
- √ obramowanie (border),
- ✓ marginesy (margin).

(Pamiętaj o deklaracji typu dokumentu — jest ona potrzebna, aby przeglądarka poprawnie zinterpretowała model pudełkowy).

Źródło: Wikipedia

Wykład 2





Selektor potomka

- > Jeśli selektorem w regule CSS jest nazwa znacznika, to będzie jej podlegał każdy znacznik tego typu.
- Na przykład, poniższa reguła sprawi, że kolor tekstu we wszystkich akapitach będzie czerwony:

```
p {color:red;}
```

- Co jednak zrobić, jeśli chcemy, aby tylko jeden, określony akapit miał czerwony tekst?
- Do bardziej precyzyjnej selekcji znaczników służy selektor potomka. Oto przykład takiego selektora:

```
div p {color: red;}
```

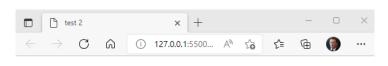
Teraz czerwony kolor tekstu będą miały akapity znajdujące się wewnątrz znacznika div.



Selektor potomka (przykład)

<h1>Selektor potomka jest bardzo selektywny.</h1>
Niniejszy przykład pokazuje sposób selekcji określonego znacznika w
hierarchii dokumentu.
Znaczniki muszą tylko być potomkami w kolejności określonej w
selektorze; Pomiędzy nimi mogą znajdować się inne znaczniki i nie mają
one wpływu na działanie selektora.

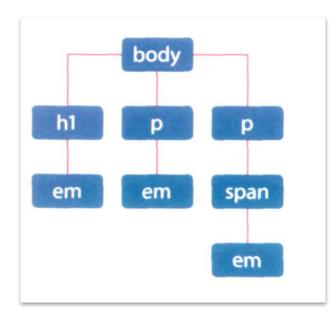
```
em {font-size: 1.5em;}
p em {color: blue;}
h1 em {color: green;}
p span em {color: red;}
```



Selektor potomka jest *bardzo* selektywny.

Niniejszy przykład pokazuje sposób selekcji *określonego* znacznika w hierarchii dokumentu.

Znaczniki muszą tylko być potomkami w *kolejności określonej* w selektorze; Pomiędzy nimi mogą znajdować się inne znaczniki i nie mają one wpływu na działanie selektora.





Selektor dziecka

Istnieje także możliwość napisania selektora odnoszącego się tylko do elementów będących dziećmi (bezpośrednimi potomkami) innego elementu.
 Służy do tego znak >

```
p > em {color: green;}
```

Uwaga:

Przeglądarka Internet Explorer 6 całkowicie je ignoruje (natomiast w Internet Explorerze 7 i nowsze są już obsługiwane)



Wspólne selektory dla wielu znaczników

Możliwe jest zdefiniowanie stylu dla grupy znaczników

Na przykład poniższy styl może zostać użyty do określenia domyślnej czcionki witryny:

```
body, p, td, th, div, dl, ul, ol
{
  font-family: Tahoma, Verdana, Arial, Helvetica,
  sans-serif:
  font-size: lem:
  color: #000000:
}
```



SELEKTOR UNIWERSALNY

Selektor uniwersalny * (potocznie nazywany gwiazdką) oznacza wszystko. Dlatego jeśli w arkuszu stylów użyjemy następującej reguły:

```
* {color:green;}
```

tekst na całej stronie będzie zielony, chyba że zostaną utworzone dodatkowe reguły określające inaczej

Interesującym zastosowaniem tego selektora jest użycie go jako odwrotności selektora dziecka:

```
p * em {font-weight:bold;}
```

Powyższy selektor wybiera wszystkie znaczniki em, które są niebezpośrednimi potomkami znacznika p.

B

Selektor braci

Selektor ten pozwala nadać formatowanie znacznikowi znajdującemu się za określonym znacznikiem mającym tego samego rodzica (czyli znajdującym się na tym samym poziomie w hierarchii dokumentu). Oto przykład jego użycia:

```
h1 + p (font-variant:small-caps;}
```

Jest to dobry sposób na pogrubienie pierwszego elementu listy. Na przykład:

```
ul + li (font-weight: bold;}
```

Selektor braci działa w przeglądarkach zgodnych ze standardami, przykładowo działa w IE 7 i nowszych, nie działa natomiast w IE 6.



Identyfikatory (wprowadzenie)

ldentyfikatory pisze się podobnie jak klasy, z tą różnicą, że zamiast kropką oznacza się je znakiem # w arkuszu stylów.

Jeśli akapit ma identyfikator jak poniżej:

To jest specjalny tekst.

odpowiadający mu selektor potomka wygląda następująco:

p#specialtext {reguly stylistyczne}

Poza tym identyfikatory działają tak samo jak klasy — wszystka co zostało powiedziane do tej pory na temat klas, ma także zastosowanie do identyfikatorów. Co je zatem różni?



Identyfikatory (wprowadzenie)

- Zgodnie z zasadami XHTML dany identyfikator (np. id="mainmenu") może wystąpić w dokumencie tylko raz, natomiast klasa dowolną liczbę razy.
- Aby zatem oznaczyć unikatową część strony, na przykład menu nawigacyjne, do którego ma być zastosowany specjalny zestaw reguł CSS, można użyć znacznika div z identyfikatorem.
- Do identyfikacji kilku specjalnych akapitów na stronie, które wymagają tego samego stylu różniącego się od stylu głównego akapitów, należy użyć klasy
- Dodatkowo identyfikatory służą do identyfikacji znaczników w języku JavaScript



Identyfikatory (wprowadzenie)

Selektory ID mogą być stosowane w połączeniu z innymi rodzajami selektorów. Na przykład w poniższym stylu selektor ID odnosi się do nieodwiedzonych łączy występujących w akapicie pasek1:

```
#pasek1 a:link {
font-weight: bold:
color: #FFFFFF: }
```





Czym są pseudoklasy?

- ✓ Nazwa pseudoklasy wzięła się stąd że są to klasy niezwiązane z żadnym konkretnym znacznikiem.
- ✓ Pseudoklasy powodują zastosowanie reguł CSS do elementów, jeśli nastąpią określone zdarzenia.



Pseudoklasy odnośników

Istnieją cztery pseudoklasy, których można używać do formatowania łączy, ponieważ łącza mogą znajdować się w jednym z czterech stanów:

- Link zwykły odnośnik, wyglądający jak odnośnik i czekający, aż go ktoś kliknie.
- Visited odnośnik, który został już wcześniej kliknięty przez użytkownika.
- > Hover kursor znajduje się nad odnośnikiem.
- > Active odnośnik jest właśnie klikany



Pseudoklasy odnośników

Istnieją cztery pseudoklasy, których można używać do formatowania łączy, ponieważ łącza mogą znajdować się w jednym z czterech stanów:

- Link zwykły odnośnik, wyglądający jak odnośnik i czekający, aż go ktoś kliknie.
- ➤ Visited odnośnik, który został już wcześniej kliknięty przez użytkownika.
- > Hover kursor znajduje się nad odnośnikiem.
- > Active odnośnik jest właśnie klikany

Składnia:

```
a:link {color:black;}
a:visited {color:gray;}
a:hover {text-decoration:none;}
a:active {color:navy;}
```



Pseudoklasa HOVER

Za pomocą tej klasy można tworzyć efekty rollover także dla innych elementów, nie tylko dla odnośnika.

Na przykład:

```
p:hover {background-color:gray;}
```



Inne przydatne pseudoklasy

Zadaniem pseudoklas jest symulacja klas dodawanych do kodu XHTML w chwili wystąpienia określonych warunków. Poza tym, że mogą być stosowane w odpowiedzi na konkretne zdarzenia, jak najeżdżanie kursorem czy klikanie, mogą także być włączane na podstawie spełnienia określonych warunków w kodzie XHTML



Inne przydatne pseudoklasy

x: first-child

Pseudo klasa rozpoznający pierwszy element dziecko o nazwie x

div strong:first-child {color:blue}

Wykrywa **pierwszy** znacznik zawarty w znaczniku <div>

x: last-child

Pseudo klasa rozpoznający ostatni element dziecko o nazwie x

div strong:last-child {color:red}

Wykrywa **ostatni** znacznik zawarty w znaczniku <div>



Inne przydatne pseudoklasy

Pseudoklasa: focus

Kiedy użytkownik klika na element taki jak, np. pole tekstowe formularza element staje się aktywny, czyli uzyskuje Focus.

```
input:focus {background-color: burlywood;}
```

Gdy element typu input otrzyma focus i jego tło zmieni kolor

Zastosowanie:

- element button
- element input
- element select
- element textarea
- element a
- · element area
- element HTML posiadający w danym momencie atrybut contenteditable o wartości true



Pseudoelementy

Pseudoelementy pozwalają uzyskać efekt pojawiania się dodatkowych elementów w dokumencie, pomimo, że w rzeczywistości nic nie dodano.

Pseudoelement "pierwsza litera".

x:first-letter

Na przykład:

```
p:first-letter {font-size:300%; float: left;}
```

Powyższy kod powoduje, że pierwsza litera na początku akapitu będzie dużo większa od pozostałych.

Pseudoelement "pierwsza Inia"

```
x:first-line
```

Poniższy pseudoelement pozwala stylizować pierwszą linię tekstu (zazwyczaj) akapitu. Na przykład:

```
p:first-line{font-variant: small-caps;}
```

Powyższy kod spowoduje, że pierwsza linia akapitu będzie napisana kapitalikami.



Pseudoelementy

Pseudoelementy :before i :after pozwalają na wstawianie tekstu przed i za elementem.

```
Na przykład kod XHTML:

<hl class="age">25</hl>

w połączeniu z poniższymi regułami stylistycznymi:

hl.age:before {content:"Wiek; "}

hi.age.-after {content:" lat. "}

da w rezultacie tekst Wiek: 25 lat.
```

Ponieważ wyszukiwarki nie potrafią dotrzeć do treści pseudoelementów (nie ma ich w kodzie XHTML), nie należy za ich pomocą wstawiać ważnej treści, która powinno zostać zaindeksowana przez wyszukiwarki.

Wykład 2 - część III.





Przykład I: System nawigacji

Jak za pomocą CSS zastąpić system nawigacji oparty na rysunkach?

Wykorzystanie plików graficznych do tworzenia przycisków nawigacji to wciąż bardzo popularna metoda tworzenia systemu nawigacji. Z takim rozwiązaniem wiąże się jednak szereg problemów:

- ✓ Dodanie nowego przycisku oznacza konieczność utworzenia nowej grafiki.
- ✓ Kłopoty w sytuacji gdy menu nawigacji tworzone jest dynamicznie, na przykład na podstawie bazy danych.
- ✓ Użytkownicy, którzy używają aplikacji do odczytywania zawartości witryny na głos, nie będą w stanie odczytać tekstu umieszczonego na przycisku.
- ✓ Każdy dodatkowy rysunek umieszczony na stronie wydłuża czas jej ładowania.



System nawigacji

HTML

```
<body>
<a href="#">Przepisy</a>
   <a href="#">Napisz do nas</a>
   >
     <a href="#">Artykuly</a>
   <a href="#">Sklep internwtow</a>
   </body>
</html>
```

```
Przepisy
```

Napisz do nas

Artykuły

Sklep internetowy

```
#nawigacja {
   width: 180px;
   padding: 0;
   margin: 0;
   border-collapse: collapse;
#nawigacja td {
   height: 26px;
   border-bottom: 2px solid #460016;
   background-color: #FFDFEA;
   color: #460016;
#nawigacja a:link, #nawigacja a:visited {
   margin-left: 12px;
   color: #460016;
   background-color: transparent;
   font-size: 12px;
   font-family: Arial, Helvetica, sans-serif;
   text-decoration: none;
   font-weight: bold;
```

CSS



Na początek nadajmy tabeli nawigacyjnej ID, co pozwoli na jej identyfikację w dokumencie. Następnie zdefiniujmy selektory CSS dla poszczególnych elementów tabeli.

Identyfikator tabeli nazwiemy nawigacja, co dodatkowo oszczędzi nam określania atrybutów znacznika .



Listing poniżej przedstawia kod CSS odpowiedzialny za wygląd całej tabeli.

```
#nawigacja {
width: 180px:
padding: 0;
margin: 0:
border-collapse: collapse: }
```

Ustawienie właściwości **border-collapse** na **collapse** spowoduje, że komórki będą ze sobą złączone tak, że pomiędzy nimi widoczna będzie tylko jedna ramka. Domyślnie bowiem każda komórka posiada osobną ramkę, a między poszczególnymi komórkami widoczne są niewielkie marginesy.



Teraz musimy zdefiniować styl znaczników tabeli . Każda komórka ma mieć określony kolor wypełnienia i widoczną dolną krawędź

```
#nawigacja td {
height: 26px:
border-bottom: 2px solid #460016;
background-color: #FFDFEA;
color: #460016; }
```



Nadszedł czas na zdefiniowanie stylu łączy w komórkach tabeli. Musimy wprowadzić lewy margines, aby odsunąć tekst od krawędzi ramek, a także określić kolor, rozmiar i rodzinę czcionek oraz ewentualne efekty dla czcionki wykorzystanej w łączach. Dodatkowo z łączy usuniemy podkreślenie.

```
#nawigacja a:link, #nawigacja a:visited {
margin-left: 12px:
color: #460016;
background-color: transparent;
font-size; 12px;
font-family: Arial. Helvetica. sans-serif;
text-decoration: none:
font-weight: bold; }
```

Rozwiązanie w pliku zastąp_obrazki.html



Przykład II: Efekt najazdu na rysunkach

System nawigacji zbudowany z wykorzystaniem CSS może oferować wiele interesujących efektów, jednak wciąż istnieją takie, które wymagają zastosowania rysunków. Jak zatem stosować pliki graficzne, nie rezygnując z zalet nawigacji opartej na zwykłym tekście?

Oto menu, do którego dodamy grafikę:



Efekt najazdu na rysunkach

Do wykonania efektu potrzebny będzie obrazek, a właściwie trzy obrazki odpowiadające trzem stanom łącza, ale wstawione w jeden rysunek.

Rozwiązanie:

```
ul#naw {
   list-style-type: none;
   padding: 0;
   margin: 0;}
#naw a:link, #naw a:visited {
   display: block;
   width: 150px;
   padding: 10px 0 16px 32px;
   font: bold 80% Arial, Helvetica, sans-serif;
   color: #FF9900;
   background: url("papryki.gif") top left no-repeat;
   text-decoration: none;}
#naw a:hover {
   background-position: 0 -69px;
   color: #B51032;}
#naw a:active {
   background-position: 0 -138px;
   color: #006E01;}
```



Efekt najazdu na rysunkach - analiza

```
#naw a:hover {
   background-position: 0 -69px;
   color: #B51032;}
#naw a:active {
   background-position: 0 -138px;
   color: #006E01;}
```

Stan : hover powoduje przesunięcie tła w górę o liczbę pikseli niezbędną do odsłonięcia czerwonej papryki. W moim przypadku musiałam dokonać przesunięcia o -69 pikseli, ale w innych zależeć to będzie od rozmiarów grafiki. Wymaganą wartość możesz obliczyć lub znaleźć metodą prób i błędów.

Stan aktywny powoduje ponowne (-138) przesunięcie tła i odsłonięcie po kliknięciu łącza papryki w zielonej wersji.

Wykład 2 - część IV.





Listy

Jak zmienić lub usunąć znaki punktora na liście elementów?

Wygląd punktorów listy elementów można zmodyfikować za pomocą właściwości

Oto dopuszczalne wartości właściwości list-style-type:

- disc,
- circle,
- decimal-leading-zero,
- decimal,
- lower-roman,
- upper-roman,
- lower-greek,
- lower-alpha,
- lower-latin,
- upper-alpha,
- upper-latin,
- Hebrew,
- Armenian,
- Georgian,
- none.

Listy



lak zdefiniować punktor użytkownika?

Aby zastosować własny obrazek jako punktor listy numerowanej, należy zamiast właściwości list-style-type użyć właściwości list-style-image, która pozwala podać adres URL zawierający ścieżkę i nazwę pliku graficznego.

```
ul{list-style-image: url(plik.gif);}
```

A Punkt 1

Punkt 2

AB Punkt 3

A Punkt 4



Kursory

Właściwość **cursor** może przyjmować szereg wartości reprezentujących ikony

Wartość cursor	Wygląd kursora (IE 6)	Wersja IE (Win)	Wersja IE (Mac)	NS/Mozilla
auto	brak	4	4	6/1
crosshair	+	4	4	6/1
default	B	4	4	6/1
e-resize	↔	4	4	6/1
help	₿?	4	4	6/1
move		4	4	6/1
n-resize	1	4	4	6/1
ne-resize	2	4	4	6/1
nw-resize	5	4	4	6/1
pointer	₹pD)	4	4	6/1
s-resize	‡	4	4	6/1
se-resize	5	4	4	6/1
sw-resize	2	4	4	6/1
text	I	4	4	6/1
url	brak	6	_	_
w-resize	\leftrightarrow	4	4	6/1
wait	$\overline{\mathbb{Z}}$	4	4	6/1

B

Kursory

Kursory dostępne wyłącznie w przeglądarce Internet Explorer

Wartość cursor	Wygląd (w IE 6)	Wersja IE (Win)	Wersja IE (Mac)	
all-scroll		6		
col-resize	+∯+	6	_	
hand	€	4	4	
no-drop	√m o	6	_	
not-allowed	0	6	_	
progress		6	_	
row-resize	÷	6	-	
vertical-text	Н	6		





W prezentacji wykorzystano fragmenty i zadania z książek:

- Andrew R.; CSS. Antologia. 101 wskazówek i tricków. Helion, Gliwice 2005.
- Wyke-Smitch Ch.; CSS Witryny szyte na miarę. Helion, Gliwice 2008.
- Sokół M.; CSS Ćwiczenia. Helion, Gliwice 2007.